
STSJ de Castella Lleó de 25 d'abril de 2006, recurs 19/2005

Impugnació per via indirecta de la RLLT (*accés al text de la sentència*)

En primer lloc, es planteja en aquesta sentència si **és possible qüestionar per via indirecta la legalitat de la RLLT** (que té la consideració de disposició de caràcter general als efectes processals), **mitjançant la impugnació dels actes que es dicten en la seva aplicació**. Argumenta el Tribunal que **és possible utilitzar aquesta via quan el debat litigiós hagi girat sobre la conformitat a l'ordenament jurídic de la disposició general en virtut de la qual s'ha dictat la resolució administrativa objecte de recurs contenciós administratiu, fins i tot si aquella no es va recórrer de forma directa o, si malgrat haver-ho fet, es va desestimar el recurs** (art. 26.2 LJCA).

Acte seguit, Tribunal reitera la seva doctrina segons la qual **si el contingut funcional d'uns i altres llocs de treball no presenten diferències ni estan singularitzats d'acord amb el previst a l'art. 95.1 del Real Decreto 364/1995, de 10 de marzo, por el que se aprueba el reglamento general de ingreso del personal al servicio de la Administración General del Estado y de provisión de puestos de trabajo y promoción de los funcionarios civiles del Estado, l'aplicació d'un complement singular del complement específic a alguns llocs, sense fer el mateix per a la resta, vulnera el principi d'igualtat i desnaturalitza aquella retribució complementària**, perquè d'alguna manera es subjectivitza (es vincula al funcionari i no al destí que ocupa). Cita les sentències del TSJ de Madrid de 5 de juliol i 7 de novembre de 2003 que han arribat a la mateixa conclusió.